

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Корніло А.С., магістрант

Науковий керівник – д-р екон. наук, доц. **В. А. Кулик**

*Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет
економіки і торгівлі»*

Бурхливий розвиток інформаційних технологій та глобалізаційні зміни у світі стали основними передумовами виникнення та розвитку нового виду бізнесу – електронного [1]. Електронний бізнес є видом ділової активності з використанням глобальної інформаційної мережі Інтернет для модифікації внутрішніх та зовнішніх зв'язків підприємства з метою одержання прибутку. Важливу роль у покращенні ефективності використання діяльності підприємств електронного бізнесу в Україні відіграє удосконалення чинної нормативної бази, що регламентує облікову політику підприємств даної галузі. Враховуючи повну автоматизацію облікового процесу на підприємствах даної галузі, окремі елементи облікової політики підприємства, визначені законодавством, набувають особливої актуальності; у той час як інші втрачають свою значимість.

Нормативно-правове регулювання облікової політики суб'єктів господарювання в Україні (крім банків, бюджетних установ та підприємств, які відповідно до законодавства застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності) здійснюється на підставі ПСБО 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах» та Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства № 635 від 27 червня 2013 р.

Підприємства, що здійснюють свою діяльність у сфері електронного бізнесу, без надання послуг у сфері страхування, могли б користуватися для регламентації облікової політики Методичними рекомендаціями щодо облікової політики підприємства № 635 від 27 червня 2013 р.

Особливо важливими аспектами даного документу для підприємств даної галузі, що здійснюють значний вплив на показники фінансової звітності підприємств, на нашу думку, є:

- перелік створюваних забезпечень майбутніх витрат і платежів;
- методи амортизації основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів;
- періодичність та об'єкти проведення інвентаризації;

– перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) [1].

Більшість підприємств електронного бізнесу, що здійснюють свою діяльність в Україні це Інтернет-крамниці, що реалізують різні види товарів кінцевим споживачам. Частина товарів повертається покупцями як, оскільки вони втратили свої споживчі властивості протягом гарантійного терміну. У таких випадках, доцільним, є передбачення гарантійних забезпечень та їх використання протягом року. Підприємствами електронного бізнесу в обов'язковому порядку використовуються нематеріальні активи (програмні продукти; права на торговельні марки (знаки для товарів і послуг), комерційні (фірмові) найменування тощо), тому в обліковій політиці підприємства необхідним є передбачення прискорених методів нарахування амортизації на різні види нематеріальних активів. На підприємствах електронного бізнесу основні засоби, більшою мірою, є орендовані, тому в обліковій політиці доцільним є визначення амортизації малоцінних необоротних матеріальних активів, використання яких проводиться більшою мірою. Періодичність та об'єкти проведення інвентаризації є необхідним елементом облікової політики підприємств електронного бізнесу, особливо Інтернет-крамниць. Інвентаризація повинна забезпечувати достовірну інформацію про стан та наявність товарів у Інтернет-крамниці на конкретний момент часу. Для підприємств, що надають послуги в межах здійснення діяльності в електронному середовищі обов'язковим елементом облікової політики, що повинен відобразитися у розпорядчому документі є перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг).

Враховуючи, що облік на підприємствах електронного бізнесу повністю автоматизовано підприємства автоматично втрачають окремі альтернативи щодо певних елементів облікової політики. Зокрема, такими підприємства застосовується виключно метод оцінки вибуття запасів – за ідентифікованою собівартістю; визначення одиниці аналітичного обліку запасів здійснюється за їх найменуваннями; оскільки реалізація товарів покупцям здійснюється на умовах передоплати, використання методу обчислення резерву сумнівних боргів (у разі потреби – спосіб визначення коефіцієнта сумнівності) не завжди є необхідним елементом облікової політики. Використання спеціалізованих програмних продуктів для ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності забезпечує можливість складання Звіту про рух грошових коштів за обома методами

одночасно, тому вибір даного елемента облікової політики залишається на вибір підприємства та є, на нашу думку, несуттєвим [2, 3].

Крім того, складання окремими підприємствами електронного бізнесу фінансової звітності за Міжнародними стандартами, зумовлює необхідність визначення переліку елементів облікової політики, що потребують розкриття у розпорядчому документі про облікову політику.

Інформаційні джерела:

1. Кулик В. А. Розвиток бухгалтерського обліку на підприємствах електронного бізнесу / В. А. Кулик. – Полтава: РВВ ПУЕТ, 2017. – 344 с.

2. Кулик В. А. Проблеми формування облікової політики підприємств електронного бізнесу в Україні / Л. В. Чижевська, В. А. Кулик. // Науковий вісник ПУЕТ. – 2015. - № 3. – С. 171-178

3. Кулик В. А. Нормативно–правове забезпечення облікової політики та суб'єкти її формування / В. А. Кулик. // Збірник наукових праць ЧДТУ. Економічні науки. – 2013. – № 34. – С. 15–20.